

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 4 d.*

Byloje C-496/08 P

dėl 2008 m. lapkričio 17 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Pilar Angé Serrano, Europos Parlamento pareigūnė, gyvenanti Liuksemburge (Liuksemburgas),

Jean-Marie Bras, Europos Parlamento pareigūnas, gyvenantis Liuksemburge (Liuksemburgas),

Adolfo Orcajo Teresa, Europos Parlamento pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija),

Dominiek Decoutere, Europos Parlamento pareigūnas, gyvenantis Wolwelange (Liuksemburgas),

* Proceso kalba: prancūzų.

Armin Hau, Europos Parlamento pareigūnas, gyvenantis Liuksemburge (Liuksemburgas),

Francisco Javier Solana Ramos, Europos Parlamento pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija),

atstovaujami advokato E. Boigelot,

apeliantai,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Parlamentui, atstovaujamam L. G. Knudsen ir K. Zejdová,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai M. Bauer ir K. Zieleskiewicz,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, einantis antrosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai C. Toader (pranešėja), C. W. A. Timmermans, K. Schiemann ir L. Bay Larsen,

generalinė advokatė E. Sharpston,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Savo apeliaciniais skundais P. Angé Serrano, J. M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos prašo panaikinti 2008 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *Angé Serrano ir kt. prieš Parlamentą* (T-47/05, dar nepaskelbta Rink. VT, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo atmesti jų ieškiniai dėl sprendimų susijusių su kiekvieno iš jų priskyrimu lygiui (toliau – ginčijami sprendimai), priimtų įsigaliojus 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentui (EB, Euratomas)

Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiam Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 124, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130).

I — Teisinis pagrindas

A — Reikšmingos iki 2004 m. balandžio 30 d. galiojusios redakcijos nuostatų normos

- 2 Iki 2004 m. balandžio 30 d. Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų galiojusios redakcijos (toliau – ankstesnieji nuostatai) 45 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje buvo numatyta:

„Pareigūnas gali būti perkeliamas iš vienos tarnybos į kitą arba jis gali būti paskirtas į aukštesnę kategoriją tik konkurso tvarka.

<...>“

B — Reikšmingos nuo 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios redakcijos nuostatų normos

- 3 Ankstesnieji nuostatai, iš dalies pakeisti Reglamentu Nr. 723/2004, įsigaliojo 2004 m. gegužės 1 dieną.

- 4 Nuo 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios redakcijos nuostatų (toliau – naujieji nuostatai arba nuostatai) 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Pareigybės, numatytos tarnybos nuostatuose, pagal funkcijų, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą skirstomos į administratorių funkcijų grupę <...> ir padėjėjų funkcijų grupę <...>.

2. <...> AST funkcijų grupę sudaro vienuolika lygių, atitinkančių vykdomųjų, techninių ir kanceliarijos darbuotojų pareigas.“

- 5 Naujųjų nuostatų 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Pareigybių sąrašė, pridedamame prie kiekvienos institucijos biudžeto skirsnio, nurodomas kiekvieno lygio ir pareigų grupės etatų skaičius.

2. Siekiant užtikrinti vidutinės karjeros pagal tarnybos sistemą, buvusią iki 2004 m. gegužės 1 d. (toliau – senoji tarnybos sistema), ir pagal tarnybos sistemą, egzistuojančią nuo 2004 m. gegužės 1 d. (toliau – naujoji tarnybos sistema), lygiavertiškumą ir nepažeidžiant paaugstinimo darbe pagal nuopelnus principo, suformuluoto Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje, šis planas turi užtikrinti, kad kiekvienos institucijos pareigybių sąrašė kiekvieno lygio laisvų darbo vietų skaičius kiekvienų metų sausio 1 d. atitiktų dirbančių žemesnio lygio pareigūnų skaičių ankstesnių metų sausio 1 d., padaugintą iš I priedo B punkte tam lygiui nustatytų koeficientų. Šie koeficientai apskaičiuojami pagal penkerių metų vidurkį nuo 2004 m. gegužės 1 d.

<...>“

- 6 Naujuosiuose nuostatuose numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, kuri aprašyta jų XIII priede. Reglamento Nr. 723/2004 37 konstatuojamojoje dalyje, kurioje išdėstyti teiginiai, pagrindžiantys šios pereinamojo laikotarpio tvarkos nustatymą, numatyta:

„Reikėtų numatyti pereinamojo laikotarpio tvarką, kad naujas taisykles ir priemones galima būtų pradėti taikyti palaipsniui, nepažeidžiant tų teisių, kurias darbuotojai pagal Bendrijos sistemos bendrąsias nuostatas įgijo prieš įsigaliojant šiems Tarnybos nuostatų pakeitimams, ir atsižvelgiant į jų teisėtus lūkesčius.“

- 7 Naujųjų nuostatų XIII priedo 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Laikotarpiu nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2006 m. balandžio 30 d. Tarnybos nuostatų 5 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Pareigybės, numatytos Tarnybos nuostatuose, pagal funkcijų, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą, skirstomos į keturias kategorijas A*, B*, C* ir D* žemėjančia tvarka.

2. A* kategorijoje yra dvylika lygių, B* kategorijoje yra devyni lygiai, C* kategorijoje yra septyni lygiai, o D* kategorijoje yra penki lygiai.“

2. Visos nuorodos į įdarbinimo datą laikomos nuorodomis į tarnybos pradžios datą.“

8 Naujųjų nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. 2004 m. gegužės 1 d. ir remiantis šio priedo 8 straipsniu, pareigūnų, turinčių vieną iš administracinių statusų, nustatytų Tarnybos nuostatų 35 straipsnyje, lygiai pervadinami taip:

Ankstes- nis lygis	Naujas (perei- namasis) lygis	Ankstes- nis lygis	Naujas (perei- namasis) lygis	Ankstes- nis lygis	Naujas (perei- namasis) lygis	Ankstes- nis lygis	Naujas (perei- namasis) lygis
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		

		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2
						D 4	D*1

<...>“

- 9 Naujųjų nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Nuo 2006 m. gegužės 1 d. 2 straipsnio 1 dalyje nustatyti lygiai pervadinami taip:

Ankstesnis (pereinamasis) lygis	Naujas lygis	Ankstesnis (pereinamasis) lygis	Naujas lygis
A*16	AD 16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10

A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7 / C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6 / C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5 / C*5 / D*5	AST 5
		B*4 / C*4 / D*4	AST 4
		B*3 / C*3 / D*3	AST 3
		C*2 / D*2	AST 2
		C*1 / D*1	AST 1

<...>“

10 Naujųjų nuostatų XIII priedo 10 straipsnio 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Iki 2004 m. gegužės 1 d. buvę C ar D kategorijų pareigūnai nuo 2006 m. gegužės 1 d. paskiriami į karjeros srautus, kuriuose galimi tokie paaukštinimai:

a) ankstesnėje C kategorijoje – iki AST 7 lygio;

b) ankstesnėje D kategorijoje – iki AST 5 lygio;

2. Nukrypstant nuo Tarnybos nuostatų I priedo B skirsnio, šioms pareigūnams nuo 2004 m. gegužės 1 d. Tarnybos nuostatų 6 straipsnio 2 dalyje nustatyti procentiniai dydžiai yra tokie:

Karjeros srautas C							
Lygis	Nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki						Po 2011 4 30
	2005 4 30	2006 4 30	2007 4 30	2008 4 30	2009 4 30	2010 4 30	
C*/AST 7	–	–	–	–	–	–	–
C*/AST 6	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
C*/AST 5	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 4	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 3	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 2	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 1	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %

Karjeros srautas D							
Lygis	Nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki						Po 2011 4 30
	2005 4 30	2006 4 30	2007 4 30	2008 4 30	2009 4 30	2010 4 30	
D*/AST 5	–	–	–	–	–	–	–
D*/AST 4	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %	10 %	10 %
D*/AST 3	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 2	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 1	–	–	–	–	–	–	–

3. Pareigūnas, kuriam taikoma 1 dalis, gali be jokių suvaržymų tapti asistentų pareigų grupės nariu laimėjęs atvirą konkursą arba atestacijos tvarka. <...>“

II — Skundžiamame sprendime nurodytos ginčo aplinkybės

¹¹ Apeliantai yra Europos Parlamento pareigūnai.

¹² Iš skundžiamo sprendimo 23 punkto matyti, kad pagal ankstesnius nuostatus jie laimėjo vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją. Taigi P. Angé Serrano iš C 1 lygio buvo perkelta į B 5 lygį; J.-M. Bras iš D 1 lygio į C 5 lygį; D. Decoutere iš C 3 lygio į B 5 lygį; A. Hau, C 1 lygio laikinasis darbuotojas, perkeltas į B 4 lygį; A. Orcajo Teresa iš D 1 lygio į C 5 lygį ir galiausiai F. J. Solana Ramos – iš C 1 lygio

į B 5 lygį. Visi šie pareigūnai buvo perkelti į naują lygį prieš įsigaliojant naujiesiems nuostatom.

- 13 2004 m. gegužės mėn. pirmąją savaitę apeliantai Parlamento Personalo generalinio direktoriaus laiškais, kuriuose nebuvo nurodyta data, gavo ginčijamus sprendimus, kuriuose numatyta, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d. jie paskirti į pereinamąjį lygį. Pagal šiuos sprendimus P. Angé Serrano B 5 lygis buvo iš naujo pavadintas B*5 lygiu; J.-M. Bras C 5 lygis – C*2 lygiu; D. Decoutere B 5 lygis – B*5 lygiu; A. Hau B 4 lygis – B*6 lygiu; A. Orcajo Teresa C 4 lygis – C*3 lygiu ir F. J. Solana Ramos B 4 lygis – B*6 lygiu.
- 14 Minėti apeliančių pereinamieji lygiai antrą kartą buvo iš naujo pavadinti nuo 2006 m. gegužės 1 d., t. y. pasibaigus naujųjų nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytam pereinamajam laikotarpiui. Taigi P. Angé Serrano B*5 pereinamasis lygis iš naujo turėjo būti pavadintas AST 5 lygiu; J.-M. Bras C*2 pereinamasis lygis – AST 2 lygiu; D. Decoutere B*5 pereinamasis lygis – AST 5 lygiu; A. Hau B*6 pereinamasis lygis – AST 6 lygiu; A. Orcajo Teresa C*3 pereinamasis lygis – AST 3 lygiu ir F. J. Solana Ramos B*6 pereinamasis lygis – AST 6 lygiu.
- 15 2004 m. gegužės 13 d.–liepos 30 d. laikotarpiu kiekvienas iš apeliančių apskundė ginčijamus sprendimus, kiek jie nuo 2004 m. gegužės 1 d. priskirti pereinamajam lygiui. Sprendimais, kurie kiekvienam iš apeliančių buvo perduoti 2004 m. spalio 27 d.–lapkričio 25 d. laikotarpiu, šie skundai buvo atmesti.

III — Procesas Pirmosios instancijos teisme

- ¹⁶ Apeliantų ieškiniu, 2005 m. sausio 31 d. užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje, siekta, pirma, panaikinti ginčijamus sprendimus bei visus vėlesnius ir (arba) susijusius su šiais sprendimais aktus, netgi priimtus vėliau nei buvo pareikštas ieškinys ir, antra, priteisti iš Parlamento atlyginti žalą, įvertintą *ex æquo et bono* 60 000 eurų, kartu su palūkanomis, kiekvieno apelianto atžvilgiu pasiliekančią teisę šias sumas padidinti ir (arba) sumažinti vykstant teismo procesui.
- ¹⁷ 2005 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi Europos Sąjungos Tarybai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Parlamento reikalavimus.
- ¹⁸ Vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme 2006 m. vasario 13 d. sprendimu Parlamento biuras patvirtino Generalinio sekretoriaus pasiūlymą, kuriuo, be kita ko, numatyta pareigūnus, kurių kategorija buvo pakeista pagal ankstesnius nuostatus, bet kurie nuo 2004 m. gegužės 1 d. toliau gavo ankstesnės kategorijos bazinį atlyginimą, iš naujo priskirti lygiams. Po šio sprendimo 2006 m. kovo 20 d. buvo priimti individualūs sprendimai dėl P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa, kuriais visų šių pareigūnų atžvilgiu nuo 2004 m. gegužės 1 d. P. Angé Serrano buvo priskirta B*6 pereinamajam lygiui, J.-M. Bras – C*4 pereinamajam lygiui ir A. Orcajo Teresa – C*4 pereinamajam lygiui.

IV — Skundžiamas sprendimas

A — *Dėl priimtino*

- ¹⁹ Pirmosios instancijos teisme pateiktame atsiliepime į ieškinį Parlamentas pateikė kelis prieštaravimus dėl priimtino, būtent susijusius su kai kurių apeliančių teise pareikšti ieškinį.

1. Dėl D. Decoutere suinteresuotumo pareikšti ieškinį

- ²⁰ Parlamentas tvirtina, kad jeigu laimėjęs vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją D. Decoutere 2002 m. nebūtų buvęs perkeltas iš kategorijos C į kategoriją B, jo karjera būtų buvusi tokia: jo C 3 lygis būtų buvęs iš naujo pavadintas C*4 lygiu nuo 2004 m. gegužės 1 d., kuris nuo 2006 m. gegužės 1 d. būtų iš naujo pavadintas AST 4 lygiu. Tai reiškia, kad jeigu D. Decoutere nebūtų buvęs perkeltas į kitą kategoriją, jo lygis nuo 2006 m. gegužės 1 d. būtų mažesnis nei jo dabartinis, būtent AST 5 lygis. Todėl jis neturi jokio intereso apskusti ginčijamo sprendimo dėl jo priskyrimo.
- ²¹ Pirmosios instancijos teismas atmetė šį prieštaravimą nurodydamas, kad D. Decoutere perkeltas į kitą kategoriją laimėjus minėtą konkursą neturėjo jokio poveikio jį priskiriant B*5 pereinamajam lygiui, vėliau – AST 5 lygiui nuo 2006 m. gegužės 1 dienos. Šią aplinkybę įrodo tai, kad nors D. Decoutere, perkeltas į B kategoriją, lygis buvo aukštesnis nei C 1 lygio pareigūnų, kurie nelaimėjo konkurso dėl perkėlimo į kitą kategoriją, nuo 2006 m. gegužės 1 d. jo lygis buvo mažesnis nei minėtųjų pareigūnų, kurių lygis buvo AST 6, o jo – tik AST 5 lygis.

2. Dėl A. Hau suinteresuotumo pareikšti ieškinį

- 22 Parlamentas tvirtino, kad A. Hau neturi jokio intereso pareikšti ieškinio, nes jis nebuvo perkeltas iš C kategorijos į B kategoriją pagal ankstesniųjų nuostatų 45 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į tai, kad prieš įdarbinant B kategorijos pareigūnu laimėjus vidaus konkursą jis buvo C kategorijos laikinasis darbuotojas.
- 23 Pirmosios instancijos teismas atmetė šį prieštaravimą nusprenddamas, kad net jei iš tiesų A. Hau buvo C 1 lygio laikinasis darbuotojas tuo metu, kai laimėjo konkursą dėl perkėlimo iš C kategorijos į B kategoriją, Parlamentas leido dalyvauti laikiniams darbuotojams vidaus konkursuose dėl perkėlimo į kitą kategoriją. Todėl A. Hau galėjo dalyvauti tokiam konkurse lygiomis teisėmis su kitais C kategorijos pareigūnais. Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad šis konkursas jam suteikė galimybių kilti hierarchijos struktūroje iš C kategorijos į B kategoriją, taip pat kaip, ir pareigūnams, kurie laimėjo šį konkursą ir taip pat buvo perkelti į šią kategoriją. Jis taip pat pastebėjo, kad laimėjus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją A. Hau nebuvo suteikta galimybė būti priskirtam aukštesniam lygiui, palyginti su kitais ankstesnės C kategorijos pareigūnais, kurie nelaimėjo tokio konkurso.

3. Dėl prašymo panaikinti ginčijamus sprendimus, kiek tai susiję su P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa, dėl dalyko netekimo

- 24 Parlamentas tvirtina, kad prašymas panaikinti ginčijamus sprendimus, susijusius su P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa, neteko savo dalyko jų atžvilgiu, nes šie sprendimai vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme buvo panaikinti ir pakeisti 2006 m. kovo 20 d. priimtais individualiais sprendimais, kuriais šiems apeliantams atgaline data buvo skirta tokia kategorija ar priskirtas toks lygis, kokio jie prašė.

- 25 Pirmosios instancijos teismas pastebėjo, kad iš tiesų 2006 m. kovo 20 d. sprendimais nevisiškai tenkinami trijų aptariamų apeliančių reikalavimai dėl jų atžvilgiu priimtų ginčijamų sprendimų, nes jais jie nepriskirti aukštesniam lygiui, į kurį buvo paskirti pagal ankstesnius nuostatus, palyginti su pareigūnais, kurie nelaimėjo vidaus konkurso dėl perkėlimo į kitą kategoriją pagal tuos pačius nuostatus.
- 26 Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas pritarė šiam Parlamento iškeltam prieštaravimui. Jis nusprendė, kad 2006 m. kovo 20 d. sprendimai, nors aiškiai nepanaikinantys ginčijamų sprendimų, juos pakeičia jų poveikio aptariamiesiems trims apeliantams atžvilgiu, nes jie taikomi atgaline data nuo 2004 m. gegužės 1 dienos. Todėl su šiais trimis apeliантаis susiję ginčijami sprendimai jų atžvilgiu nustojo galioti būtent nuo to momento, kai jie buvo pakeisti 2006 m. kovo 20 d. sprendimais.
- 27 Todėl Pirmosios instancijos teismas mano, kad prašymo dėl panaikinimo tikslas, būtent panaikinti ginčijamus sprendimus, buvo pasiektas, kiek tai susiję su trimis minėtais apeliантаis, priėmus 2006 m. kovo 20 d. individualius sprendimus, kurie taikomi atgaline data. Be to, Pirmosios instancijos teismas atsizvelgė į tai, jog apeliantai teismo posėdyje pripažino, kad nebereikia priimti sprendimo dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo, kiek tai susiję su P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa.

B — *Dėl esmės*

1. Dėl prašymo panaikinti

- 28 Grįsdami savo prašymą panaikinti ginčijamus sprendimus apeliantai nurodė kelis pagrindus, susijusius, pirma, su naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsnių neteisėtumu, antra, su Parlamento padarytu gero administravimo principo ir rūpestin-

gumo pareigos pažeidimu ir galiausiai, trečia, su nuostatų 6, 45, 45 bis straipsnių ir XIII priedo pažeidimu bei principo dėl nuopelnais pagrįsto paaukštinimo pažeidimu ir Parlamento padaryta akivaizdžia vertinimo klaida.

- 29 Siekiant supaprastinti, reikia priminti tik Pirmosios instancijos teismo pateiktą vertinimą, kuris ginčijamas šiame apeliaciniame procese.
- 30 Grįsdami prieštaravimą dėl naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsnių teisėtumo apeliantai nurodė įgytų teisių, teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos bei vienodo požiūrio principų pažeidimą. Iš esmės apeliantai tvirtino, kad naujųjų nuostatų XIII priede numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės neleidžia išspręsti jų problemos, būtent susijusios su priskyrimu žemesniam lygiui, su kuria, jų manymu, jie susidūrė savo karjeroje, nei apsaugoti jų įgytas teises priskyrus aukštesniam lygiui nei pareigūnų, kurie nelaimėjo vidaus konkursų dėl perkėlimo į kitą kategoriją pagal ankstesnius nuostatus.
- 31 Dėl įgytų teisių Pirmosios instancijos teismas priminė, kad pareigūnas gali remtis įgyta teise, tik kai jos atsiradimą lėmęs teisinis faktas atsirado pagal specialias nuostatų normas prieš pakeičiant Tarnybos nuostatus (1975 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Gillet prieš Komisiją*, 28/74, Rink. p. 463, 5 punktas). Tokioje, kaip antai Bendrijos viešosios tarnybos, sistemoje, kurioje hierarchija tarp pareigūnų gali būti pakeista, Pirmosios instancijos teismas priminė, kad kai kurių pareigūnų priskyrimas aukštesniam lygiui, kurį, palyginti su kitais, šie pareigūnai įgijo tam tikrame jų karjeros etape, nėra įgyta teisė, kuri turi būti ginama Tarnybos nuostatais, įsigaliojusiais po 2004 m. gegužės 1 dienos.

- 32 Tačiau Pirmosios instancijos teismas mano, jog pareigūnai, laimėję vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją prieš šią datą, turi teisę tikėtis, kad nuostatuose jiems bus siūlomos geresnės karjeros galimybės nei siūlomos pareigūnams, kurie nelaimėjo tokio konkurso pagal ankstesnius nuostatus, ir tokios galimybės yra jų įgytos teisės, kurios turi būti ginamos naujaisiais nuostatais. Šioje byloje iš naujųjų nuostatų priedo 2 ir 8 straipsniuose numatytų priskyrimo kitam lygiui kriterijų nėra aišku, kad pareigūnų, laimėjusių tokį konkursą, karjeros galimybės nėra geresnės nei tos, kurių gali tikėtis šių konkursų nelaimėję pareigūnai. Atvirkščiai, naujųjų nuostatų XIII priede, būtent jo 10 straipsnyje, numatytos nuostatos, kurios diferencijuoja pareigūnus, atsižvelgiant į jų kategoriją iki 2004 m. gegužės 1 d., numatant karjeros galimybes, kurios skiriasi ir priklauso nuo jų kategorijos pagal ankstesnius nuostatus.
- 33 Dėl teisėtų lūkesčių pažeidimo Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad pareigūnas, siekdamas užginčyti naujos teisės normos teisėtumą, negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu srityje, kurioje teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją (2003 m. vasario 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą*, T-30/02, Rink. VT p. I-A-41 ir II-265, 55 punktas). Taip yra pareigūnų karjeros sistemos keitimo bei kartu su šiuo pakeitimu pereinamųjų taisyklių, įskaitant taisykles dėl priskyrimo lygiui, esančias naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsniuose, priėmimo atveju.
- 34 Kalbant apie pagrindą dėl teisinio saugumo principo pažeidimo, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad iš apeliančių rašytinių pastabų neaišku, kaip šis principas buvo pažeistas naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsniuose ir kad bet kuriuo atveju šis pagrindas yra akivaizdžiai nepagrįstas, nes pareigūnai neturi teisės palikti nuostatų, egzistavusių jų įdarbinimo metu (minėto Sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą* 55 punktas).

35 Grįsdami pagrindą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo apeliantai nurodė, kad naujai priskyrus lygiui, pareigūnai, kurių kategorija buvo žemesnė nei apeliančių, 2006 m. gegužės 1 d. buvo priskirti aukštesniam ar tokiam pačiam lygiui kaip ir jie. Be to, D. Decoutere buvo priskirtas kitokiam lygiui, palyginti su kitais pareigūnais, laimėjusiais tą patį konkursą.

36 Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu nurodė, kad pareigūnų, kurie laimėjo vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją iki 2004 m. gegužės 1 d., priskyrimas žemesniam ar tokiam pačiam lygiui kaip ir pareigūnų, kurie nelaimėjo tokio konkurso, nėra vienodo požiūrio principo pažeidimas. Iš tiesų, atsižvelgiant į radikalų karjeros sistemos pakeitimą vien pareigūnų statuso hierarchijoje prieš ir po šios datos palyginimas nėra lemiamas nustatant, ar naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsniuose buvo pažeistas vienodo požiūrio principas. Bet kuriuo atveju konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją laimėję asmenys dėl nuostatų, kurios, jų manymu, yra neteisėtos, įgijo geresnių savo karjeros galimybių.

37 Be to, kalbant apie šio pagrindo antrą dalį, būtent D. Decoutere situaciją, kurio tvirtinimu, jis neteisėtai buvo vertinamas skirtingai, palyginti su kitais tą patį konkursą laimėjusiais asmenimis, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad kiti kandidatai buvo įdarbinti pareigūnais pagal naujuosius nuostatus ir todėl D. Decoutere bei pastarieji buvo skirtingose teisinėse situacijose.

2. Dėl prašymo atlyginti žalą

38 Grįsdami savo prašymą atlyginti žalą apeliantai tvirtino, kad jei bus panaikinti ginčijami sprendimai, jų tariama turtinė ir neturtinė žala turi būti atlyginama sumokant

visas sumas, kurias jie būtų gavę, jeigu jie būtų buvę priskirti jų funkcijas iš tiesų atitinkančiam lygiui.

39 Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo atskirai, pirma, P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa prašymus ir, antra, D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos prašymus.

40 Dėl pirmosios šių pareigūnų grupės Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad neatsižvelgiant į tariamą ginčijamų sprendimų, susijusių su šiais pareigūnais, neteisėtumą, dėl kurio jis nepriėmė sprendimo, bent vienos iš kitų reikalaujamų sąlygų, kad galėtų atsirasti atsakomybė, nebuvo. Kalbant apie tariamą turtinę žalą, pažymėtina, kad jis mano, jog dėl paskyrimo, kuris buvo įvykdytas vykstant teismo procesui priėmus sprendimus, darbo užmokestis nebūtų padidėjęs dėl pereinamųjų lygių ir kad šiomis aplinkybėmis apeliantai neįrodė, jog egzistuoja nurodyta turtinė žala. Be to, kalbant apie tariamą neturtinę žalą, Pirmosios instancijos teismas pastebėjo, kad Parlamentas, priimdamas ginčijamus sprendimus šių apeliančių atžvilgiu, tik taikė naujųjų nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 1 dalį ir kad šiomis aplinkybėmis nebuvo pažeistas gero administravimo principas bei rūpestingumo pareiga. Galiausiai jis pabrėžė, kad Parlamentas, priimdamas ir taikydamas atgaline data 2006 m. kovo 20 d. sprendimus, leido šiuos apeliančius priskirti aukštesniems lygiams, nei jie buvo priskirti pagal ginčijamus sprendimus.

41 Dėl antrosios apeliančių grupės Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad šioje byloje egzistuoja glaudus ryšys tarp prašymo panaikinti ir prašymo atlyginti žalą, siekiant gauti turtinės ir neturtinės žalos, patirtos juos priskyrus pereinamiesiems lygiams, atlyginimą. Kadangi pagrindai, nurodyti pagrindžiant prašymą dėl panaiki-

nimo, buvo atmesti, aišku, kad Parlamentas nesiėlgė neteisėtai, dėl ko kiltų Europos Bendrijos atsakomybė šių trijų apeliančių atžvilgiu.

V — Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

42 Savo apeliaciniu skundu apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu ir todėl
- P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa atžvilgiu panaikinti skundžiamą sprendimą, pirma, kiek jame nurodyta, kad nereikia dėl jų priimti sprendimų, kiek tai susiję su jų pirmaisiais reikalavimais ir, antra, kiek juo atmestas jų prašymas atlyginti žalą, ir
- D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos atžvilgiu panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 ir 4 punktus, kuriuose atmetami jų ieškiniai ir nurodoma padengti savo bylinėjimosi išlaidas, ir su tuo susijusius pagrindus.

⁴³ Apeliantai taip pat prašo Teisingumo Teismo išspręsti ginčą, patenkinant apeliantų pradinį ieškinį byloje T-47/05:

- panaikinti sprendimus dėl jų priskyrimo lygiui įsigaliojus naujesiems nuostatoms,
- priteisti iš Parlamento kiekvienam ieškovui *ex aequo et bono* 60000 eurų apskaičiuotų nuostolių ir palūkanų, ir
- bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

⁴⁴ Galiausiai jie prašo bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas, patirtas abiejose instancijose.

⁴⁵ Atsiliepime į apeliacinį skundą Parlamentas taip pat pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą. Jis prašo Teisingumo Teismo:

- pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu ir todėl panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jame atmetami reikalavimai pripažinti D. Decoutere ir A. Hau pareikštus ieškinius nepriimtinais;

- atmesti kitą apeliacinio skundo dalį kaip nepagrįstą, ir
- priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas, patirtas šioje instancijoje.

⁴⁶ Taryba prašo Teisingumo Teismo:

- atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir
- priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

VI — Dėl apeliacinių skundų

⁴⁷ Savo pagrindiniame apeliaciniame skunde apeliantai nurodo dvi atskiras pagrindų grupes. Pirmoji grupė susijusi su Pirmosios instancijos teismo vertinimu dėl P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa prašymų priimtumo ir pagrįstumo. Antroji grupė susijusi su Pirmosios instancijos teismo vertinimu dėl D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos prašymų priimtumo ir pagrįstumo.

⁴⁸ Savo priešpriešiniame apeliaciniame skunde Parlamentas ginčija skundžiamo sprendimo dalį, kurioje atmestas prieštaravimas dėl ieškinio priimtumo, pareikštas pirmojoje instancijoje, nesant D. Decoutere ir A. Hau suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

A — *Dél skundžiamo sprendimo dalies, susijusios su P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa*

1. Dėl skundžiamo sprendimo dalies susijusios su tuo, kad nereikia priimti sprendimo dėl prašymo panaikinti

a) Šalių argumentai

49 Apeliantai pateikia du pagrindus, atitinkamai pagrįstus Pirmosios instancijos teismo padaryta teisės klaida bei nepakankama ir prieštaringa skundžiamo sprendimo motyvacija.

50 Jie nurodo, kad remiantis Teisingumo Teismo praktika nagrinėjama bylai analogiškose bylose, kai vykstant teismo procesui ginčijamas aktas yra pakeičiamas kitu aktu, ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme gali išlikti, pirma, dėl to, kad egzistuoja tariamai neteisėtų Bendrijos institucijų veiksmų pasikartojimo grėsmė. Šiuo atžvilgiu apeliantai visų pirma nurodo 1986 m. birželio 24 d. Sprendimą *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK prieš Komisiją* (53/85, Rink. p. 1965, 21 punktas) ir 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimą *Apesco prieš Komisiją* (207/86, Rink. p. 2151, 16 punktas). Jų manymu, ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį gali taip pat išlikti dėl jo intereso gauti žalos, padarytos jau negaliojančiu sprendimu, atlyginimą. Šiuo atžvilgiu jie nurodo būtent 1980 m. kovo 5 d. Sprendimą *Könecke Fleischwarenfabrik prieš Komisiją* (76/79, Rink. p. 665, 9 punktas), 1998 m. kovo 31 d. Sprendimą *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (C-68/94 ir C-30/95, Rink. p. I-1375, 74 punktas) ir 2007 m. birželio 7 d. Sprendimą *Wunenburger prieš Komisiją* (C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktas).

51 Be to, jie pabrėžia, kad šioje byloje sprendimais dėl paskyrimo, priimtais vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme neviseiškai patenkinti pirmojoje instancijoje pateikti

reikalavimai, visų pirma susiję su naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsnių neteisėtumu, ir dalis jų teisių toliau pažeidžiamos, nes nesilaikoma vienodo požiūrio, įgytų teisių ir teisinio saugumo principų. Iš tiesų šiais sprendimais ne tik, formaliai ir aiškiai nebuvo panaikinti ginčijami sprendimai, susiję su atitinkamais apeliантаis, tačiau jais nebuvo priskirta aukštesniam lygiui, kuriam apeliантаi buvo priskirti pagal ankstesnius nuostatus ir kurio jie neteko ginčijamais sprendimais.

52 Parlamentas atsako, kad pagal apeliантаų nurodytą nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką ieškinio dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį, turi išlikti vykstant procesui, o šio ieškinio rezultatas turi būti naudingas ieškovui (minėto Sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* 42 punktas). Taip nėra šioje byloje. Iš tiesų, viena vertus, naujų sprendimų dalykas buvo toks pats kaip ginčijamų sprendimų, kuriuos jie pakeičia *ab initio*, tačiau, kita vertus, Pirmosios instancijos teismas galėjo tik panaikinti pirmuosius sprendimus neturėdamas įgaliojimų juos pakeisti vietoj institucijos. Todėl nėra jokios grėsmės, kad pasikartos tariamai neteisėti veiksmai, nes naujais sprendimais buvo pakeista paskyrimo sistema.

53 Be to, Parlamentas pabrėžia, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, teismo posėdyje aptariamai apeliантаi pripažino, jog jie daugiau nesuinteresuoti tuo, kad Pirmosios instancijos teismas priimtų sprendimą dėl su jais susijusių ginčijamų sprendimų panaikinimo. Šie apeliантаi taip pat nepakeitė savo reikalavimų vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme, siekdami užginčyti ginčijamus sprendimus pakeičiančius 2006 m. kovo 20 d. sprendimus.

54 Galiausiai dėl sprendimo nepriėmimo pasekmių, kalbant apie prašymą atlyginti žalą, Parlamentas mano, kad Pirmosios instancijos teismas nusprendė išnagrinėti, atskirai nuo ginčijamų sprendimų teisėtumo vertinimo, kitų dviejų kartu taikomų Europos

Bendrijų atsakomybės kilimo sąlygų egzistavimą, ir galėjo konstatuoti, kad apeliantai bet kuriuo atveju neįrodė turtinės ir neturtinės žalos egzistavimo.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 55 Iš skundžiamo sprendimo, kuris šiuo atžvilgiu nebuvo ginčijamas apeliaciniame skunde, 90 punkto matyti, jog apeliantai, sutikdami, kad Pirmosios instancijos teismas neturi priimti sprendimo dėl jų prašymo panaikinti, turi būti laikomi atsisakiusiais šio reikalavimo. Kadangi Pirmosios instancijos teisme neliko šios reikalavimų dalies, jis galėjo tik atsižvelgti į teismo posėdyje pateiktus pareiškimus. Be to, kaip Parlamentas nurodė savo gynybos argumentuose, apeliantai net nebandė performuluoti savo reikalavimų, pateiktų Pirmosios instancijos teisme, siekdami užginčyti 2006 m. kovo 20 d. sprendimus. Minėti apeliantai, atvirkščiai, nusprendė pateikti dėl šių sprendimų ieškinį Europos Sąjungos Tarnautojų teisme.
- 56 Vien šio teiginio pakanka skundžiamam sprendimui pateisinti šiuo klausimu, o šio apeliacinio skundo pagrindas turi būti pripažintas kaip nepagrįstas.

2. Dėl prašymo atlyginti žalą atmetimo

a) Šalių argumentai

- 57 Grįsdami savo pagrindą dėl Pirmosios instancijos teismo atmesto jų prašymo atlyginti žalą P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa nurodo nepakankamą skun-

džiamo sprendimo motyvaciją dėl, jų manymu, patirtos neturtinės žalos. Jie teigia, kad pirmojoje instancijoje jų pateiktame pradiniam ieškinyje dėl prašymo atlyginti žalą nurodyti reikalavimai šiuo atžvilgiu yra kur kas didesni nei nagrinėtieji Pirmosios instancijos teismo skundžiamame sprendime, taip pat jie susiję su netikrumo būsena, kurioje jie atsidūrė, ir poveikiu jų karjerai bei profesiniam ir asmeniniam gyvenimui. Be to, labai glaustame Pirmosios instancijos teismo šių reikalavimų vertinime neatsižvelgta į naujus žalos elementus, susijusius su naujų sprendimų dėl priskyrimo lygiui priėmimu. Tai, kad vykstant procesui buvo pakeisti ginčijami sprendimai, nėra tinkamas ir pakankamas trijų apeliančių neturtinės žalos atlyginimas, nes jie toliau patiria nerimo ir netikrumo būseną dėl tolesnės karjeros.

- 58 Parlamentas pastebi, kad apeliantai nedaro skirtumo tarp tariamai dėl ginčijamų sprendimų patirtos žalos ir žalos, kuri, jų manymu, išlieka dėl sprendimais, pakeitusiai ginčijamuosius, atlikto jų naujo priskyrimo lygiui. Šioje byloje, net jei žala išlieka, Pirmosios instancijos teismas negalėtų atlikti tokios žalos analizės, iš esmės neišnagrinėjęs naujų sprendimų dėl šių trijų apeliančių priskyrimo lygiui. Bet kuriuo atveju, Parlamento manymu, priėmus šiuos sprendimus dėl naujo prisiskyrimo lygiui, apeliantai atitinkamai pakilo karjeros laiptais.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 59 Skundžiamo sprendimo 168 punkte Pirmosios instancijos teismas pirmiausia priminė, kad pareigūnui pateikus prašymą atlyginti žalą tam, kad kultų Bendrijos atsakomybė, turi būti įvykdytos visos sąlygos, susijusios su aptariamąs institucijos elgesio neteisėtumu, tariamos žalos realumu ir priežastinio ryšio tarp neteisėtų minėtos institucijų veiksmų ir nurodytos žalos egzistavimu. Taip pat šio sprendimo 169 punkte jis priminė, kad šios trys Bendrijos atsakomybės atsiradimo sąlygos turi būti įvykdytos visos kartu, o tai reiškia, kad jei viena iš jų nėra įvykdyta, negali atsirasti Bendrijos atsakomybė.

- 60 Dėl P. Angé Serrano, J.-M. Bras ir A. Orcajo Teresa nurodytos neturtinės žalos, atsiradusios dėl Parlamento tariamai padarytų gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimų, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 175 punkte, be kita ko, prieš nusprenddamas, kad šioje byloje nebuvo įrodytas nurodytų veiksmų, dėl kurių atsirado tariamai patirta neturtinė žala, neteisėtumas, nusprendė, kad Parlamentas, pagrįsdamas ginčijamus sprendimus tik nuostatais, nepažeidė minėto principo ir pareigos.
- 61 Be to, Pirmosios instancijos teismas pakankamai motyvavo prašymo atlyginti neturtinę žalą atmetimą. Iš tiesų vien Pirmosios instancijos teismo teiginio, kad nebuvo įrodytas tariamas veiksmų neteisėtumas, pakanka pagrįsti šio prašymo atmetimą, nesant vienos iš kartu taikomų skundžiamo sprendimo 169 punkte numatytų sąlygų. Todėl Pirmosios instancijos teismas prieš priimdamas savo sprendimą neprivalėjo pateikti daugiau motyvų, pareikšdamas nuomonę dėl tariamos neturtinės žalos egzistavimo.
- 62 Taigi šis apeliacinio skundo pagrindas turi būti laikomas nepagrįstu.

B — *Dėl skundžiamo sprendimo dalies, susijusios su D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos*

1. Dėl D. Decoutere ir A. Hau ieškinio priimtumo

a) Šalių argumentai

- 63 Savo priešpriešiniame apeliaciniame skunde Parlamentas primena dėl D. Decoutere, kad šis apeliantas buvo priskirtas B lygiui, laimėjus konkursą dėl perkėlimo į kitą kate-

goriją, ir kad todėl naujųjų nuostatų įsigaliojimo dieną šis apeliantas buvo identiškoje situacijoje kaip ir visi B lygio pareigūnai pagal ankstesnius nuostatus. Parlamentas pabrėžia, kad, priešingai nei konstatavo Pirmosios instancijos teismas, prieš vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją šis pareigūnas buvo priskirtas C 3 lygiui, o laimėjęs konkursą, B 5 lygiui, vėliau – B*5 lygiui ir galiausiai – AST 5 lygiui. Po šių paaukštinimų jo lygis yra AST 7. Apeliantas buvo iš naujo priskirtas lygiui pagal naujuosiuose nuostatuose numatytą tvarką, atsižvelgiant į jo priskyrimą B lygiui, o ne C lygiui pagal ankstesnius nuostatus. Iš esmės Parlamentas tvirtina, kad įsigaliojus naujesiems nuostatom D. Decoutere karjeros postūmis buvo toks pats kaip ir B lygiui priskirtų pareigūnų pagal ankstesnius nuostatus ir todėl šis apeliantas nebuvo diskriminuojamas šių pareigūnų atžvilgiu.

64 Dėl A. Hau Parlamentas nurodo, jog Pirmosios instancijos teismas neteisingai konstatavo, kad šis apeliantas buvo tokioje pačioje situacijoje kaip ir kiti apeliantai. Iš tiesų dalyvaudamas konkurse jis buvo laikinasis darbuotojas ir jį laimėjęs nebuvo paskirtas į kitą kategoriją, bet jo laikinojo darbuotojo statusas buvo pakeistas pareigūno statusu. Pirmosios instancijos teismas neteisingai kvalifikavo A. Hau situaciją, nes laimėjęs konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją šis apeliantas nebuvo priskirtas aukštesniam lygiui, tačiau buvo pakeistas jo statusas pagal nuostatus.

65 Apeliantai tvirtina, kad Parlamentas tik nurodo argumentus, kurie jau buvo pateikti pirmojoje instancijoje, ir ginčija faktines aplinkybes. Pagrindas turi būti laikomas nepriimtiniu. Dėl esmės, jų manymu, skundžiamo sprendimo motyvacija, susijusi su prieštaravimo dėl priimtimumo atmetimu, yra teisinga.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁶⁶ Dėl D. Decoutere reikia nurodyti, kad skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė Parlamento pirmojoje instancijoje pateiktą prieštaravimą dėl priimtino, konstatuodamas, kad šis apeliantas turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Jis pabrėžė, kad D. Decoutere, kuris iš C 3 lygio buvo priskirtas B 5 lygiui, 2006 m. gegužės 1 d. lygis buvo žemesnis nei C 1 lygio pareigūnų, kurie nelaimėjo konkurso dėl perkėlimo į kitą kategoriją pagal ankstesnius nuostatus.
- ⁶⁷ Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, jog Pirmosios instancijos teismas nepadarė klaidos, skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose nurodydamas, kad D. Decoutere pirmojoje instancijoje pateiktas reikalavimas susijęs su aplinkybe, jog jį priskiriant lygiui pagal naujųjų nuostatų taisyklės nebuvo atsižvelgta į tai, kad laimėjus minėtą konkursą jis buvo perkeltas į kitą kategoriją, ir kad todėl šis reikalavimas susijęs su tariamu neatsižvelgimu į laimėtą konkursą, palyginti su apelianto kolegų, kurių kategorija buvo tokia pati pagal ankstesnius nuostatus ir kurie nelaimėjo to paties konkurso, priskyrimu.
- ⁶⁸ Be to, kaip nusprendė Pirmosios instancijos teismas, D. Decoutere iš esmės ginčijo santykių hierarchijoje pagal ankstesnius nuostatus pakeitimą, kuris tariamai buvo padarytas pagal naujųjų nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio priskyrimo lygiui taisyklės.
- ⁶⁹ Iš to matyti: kadangi su D. Decoutere susijęs ginčijamas sprendimas nėra jam palankus, kiek tai susiję su šiuo reikalavimu, Pirmosios instancijos teismas teisingai atmetė Parlamento prieštaravimą dėl priimtino.

70 Todėl šis priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas nėra pagrįstas.

71 Dėl A. Hau Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad šis apeliantas, kaip laikinasis darbuotojas, dalyvavo konkurse dėl perkėlimo į kitą kategoriją vienodomis galimybėmis su pareigūnais, o priėmus su juo susijusį ginčijamą sprendimą, prarado galimybę būti paskirtam į aukštesnį lygį nei pareigūnai, kurių ankstesnė kategorija buvo C ir kurie nelaimėjo tokio konkurso. Jis taip pat buvo suinteresuotas pareikšti ieškinį.

72 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad Parlamento argumentuose dėl A. Hau ieškinio priimtino kalbama ne apie ieškovo suinteresuotumą pareikšti ieškinį, todėl ir ne apie jo ieškinio priimtinumą, bet apie tai, ar jis pagrįstas, ir, konkrečiai kalbant, ar laimėjęs konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją apeliantas gali būti skirtingai vertinamas kilimo karjeros laiptais atžvilgiu nei vertinami pareigūnai, priskirti C lygiui prieš įsigaliojant naujiesiems nuostatomis. Taigi šiais argumentais neginčijamas ieškinio, kurį jis pareiškė, priimtumas.

73 Todėl Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad A. Hau ieškinys priimtinas.

74 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindai turi būti atmesti, todėl jų visą reikia atmesti.

2. Dėl prieštaravimo dėl naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsnių teisėtumo atmetimo

a) Dėl apeliacinio skundo pagrindų, pagrįstų įgytų teisių pažeidimu

i) Šalių argumentai

⁷⁵ Apeliantai nurodo, kad, priešingai nei nepakankamai motyvuodamas tvirtino Pirmosios instancijos teismas, ankstesnio priskyrimo lygiui panaikinimas naujaisiais nuostatais yra įgytų teisių pažeidimas. Jų priskyrimas aukštesniam lygiui iš tiesų prilygtų prieš nuostatų reformą įvykdytam paaukštinimui. Be to, apeliantai ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinimus, pateiktus skundžiamo sprendimo 113–118 punktuose, susijusius su tariamai geresnėmis jų karjeros galimybėmis, palyginti su pareigūnais, kurie nelaimėjo tokio konkurso. Jie taip pat tvirtina, kad, skirtingai apeliantų situacijai byloje, kurioje buvo priimtas 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* (C-443/07 P, Rink. p. I-10945), kurie nebuvo pareigūnais įsigaliojus naujiesiems nuostatomis ir turėjo tik galimybę būti paskirti pareigūnais, apeliantai šioje byloje jau buvo pareigūnai ir laimėjo vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją, būtent dėl šio fakto jie įgijo teises būti priskirti į aukštesnį lygį.

⁷⁶ Šiuo atžvilgiu Parlamentas pabrėžia, kad apeliantai net įsigaliojus naujiesiems nuostatomis greičiau kilo karjeros laiptais nei jų kolegos, kurie nelaimėjo tokių vidaus konkursų dėl perkėlimo į kitą kategoriją. Todėl įsigaliojus naujiesiems nuostatomis nebuvo pažeistos jų teisės.

⁷⁷ Taryba tvirtina, kad teisinė ir faktinė pareigūnų grupės situacija, apibūdinta palyginti su kita pareigūnų grupe, o ne absoliučiais terminais, nėra pakankamai stabili ir galu-

tinė, kad ją būtų galima kvalifikuoti kaip įgytas teises. Be to, hierarchija tarp pareigūnų bet kada gali būti pakeista, o karjeros galimybės visuomet susijusios su tam tikra rizika. Būtent todėl šioje srityje negalima remtis įgytomis teisėmis. Be to, Taryba mano, kad pripažindamas apelianams įgytas teises dėl jų kilimo karjeros laiptais Pirmosios instancijos teismas padarė klaidingą išvadą. Pastarųjų situacija vykstant nuostatų reformai nebuvo aiškiai apibrėžta ir negalėjo būti teise, ribojančia teisės aktų leidėjo didelę diskreciją, kurią pripažino Teisingumo Teismas minėtame Sprendime *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją*.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁷⁸ Skundžiamo sprendimo 107 punkte Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, nusprendė, kad kai kurių pareigūnų priskyrimas aukštesniam lygiui, palyginti su kitais, tam tikrame jų karjeros etape nėra įgyta teisė, kuri turi būti saugoma naujaisiais nuostatais.
- ⁷⁹ Skundžiamo sprendimo 109 punkte, be kita ko, jis konstatavo, kad prieš įsigaliojant naujiesiems nuostatomis D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos, laimėję vidaus konkursus dėl perkėlimo į kitą kategoriją, pakilo karjeros laiptais. Taip jie buvo priskirti aukštesniam lygiui nei pareigūnai, kurie nelaimėjo tokio vidaus konkurso dėl perkėlimo į kitą kategoriją.
- ⁸⁰ Remiantis šiais teiginiais, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 110 punkte nusprendė, kad geresnės karjeros galimybės, kurias apelianai įgijo pagal ankstesnius nuostatus, palyginti su pareigūnais, kurie nelaimėjo tokių pačių konkursų, yra įgytos teisės, kurios turi būti ginamos naujaisiais nuostatais.

- 81 Be to, skundžiamo sprendimo 114–117 punktuose jis nurodė, kad nuostatų XIII priedo 10 straipsnyje įtvirtindamas paaukštinimo taisykles teisės aktų leidėjas numatė pareigūnų karjeros diferencijavimo mechanizmus, atsižvelgiant į kategoriją, į kurią jie buvo paskirti pagal ankstesnius nuostatus. Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog šios taisyklės leido užtikrinti, kad bus laikomasi šių įgytų teisių.
- 82 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką teisiniai santykiai tarp pareigūnų ir administracijos yra statutiniai, o ne sutartiniai. Todėl teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į iš Bendrijos teisės kylančius įsipareigojimus, bet kuriuo momentu gali pakeisti pareigūnų teises ir pareigas (minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 60 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 83 Paprastai iš dalies teisės aktą keičiantys teisės aktai, kaip antai tarnybos nuostatus keičiantys reglamentai, išskyrus išimtis, taikomi būsimoms teisinių situacijų, atsiradusių galiojant ankstesniems teisės aktams, sukeliamoms pasekmėms (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 29 d. Sprendimo *Butterfly Music*, C-60/98, Rink. p. I-3939, 24 punktą ir minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 61 punktą).
- 84 Ši taisyklė netaikoma tik įgytas teises sukuriančioms situacijoms, susidariusioms ir galutinai įgyvendintoms pagal ankstesnę teisės normą (šiuo klausimu žr. 1970 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Brock*, 68/69, Rink. p. 171, 7 punktą; 1973 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SOPAD*, 143/73, Rink. p. 1433, 8 punktą; 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Licata prieš ESRK*, 270/84, Rink. p. 2305, 31 punktą ir minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 62 punktą). Laikoma, kad teisė įgyta, kai jos atsiradimą nulėmęs teisinis faktas atsirado prieš pakeičiant teisės aktus (minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 63 punktas).
- 85 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad apeliantai, kurie pakilo karjeros laiptais dėl laimėtų vidaus konkursų, įgijo teisę karjeros atžvilgiu pagal ankstesnius nuostatus.

Tačiau, priešingai nei jie tvirtina, tokia teisė tik reiškia, kad jie, būtent kilimo karjeros laiptais atžvilgiu, pagal nuostatus turi būti vertinami taip pat kaip visi naujam lygiui priskirti pareigūnai.

⁸⁶ Naudojantis didele diskrecija, kurią turi teisės aktų leidėjas vykdyti reikiamus nuostatų pakeitimus pagal šio sprendimo 82 ir 83 punktuose numatytas sąlygas, būtent pakeisti pareigūnams priskiriamų laipsnių struktūrą, jis negali daryti pakeitimų, kurie, be kita ko, nėra susiję su šia būtinybe arba kuriais neatsižvelgiama į kompetenciją, kurią šie laipsniai turėtų atspindėti. Vis dėlto teisės aktų leidėjas negali būti saistomas pareigos griežtai išlaikyti anksčiau egzistavusį santykį tarp šių laipsnių prieš pakeičiant nuostatus.

⁸⁷ Todėl apeliantai negali veiksmingai remtis tariamai įgytomis teisėmis būti priskirtiems aukštesniam lygiui, kuris jiems buvo priskirtas pagal ankstesnius nuostatus, tvirtindami, kad naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsniai yra neteisėti.

⁸⁸ Šiomis aplinkybėmis ir, be to, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 114 punkte, atsižvelgiant į tai, jog teisės aktų leidėjas šiuose naujuosiuose nuostatuose priėmė nuostatas, kuriose diferencijuojamas šių pareigūnų kilimas karjeros laiptais atsižvelgiant į kategoriją, kuriai jie buvo priskirti pagal ankstesnius nuostatus, apeliantai negali pagrįstai tvirtinti, kad Pirmosios instancijos teismas, kuris pakankamai motyvavo savo vertinimą, padarė teisės klaidą atmesdamas jų pagrindą dėl įgytų teisių pažeidimo.

b) Dėl apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

i) Šalių argumentai

⁸⁹ Dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo apeliantai mano, jog Pirmosios instancijos teismas neteisingai ir nepakankamai motyvuodamas nusprendė, kad jie negalėjo pagrįstai tikėtis, jog bus išlaikyta egzistuojanti situacija nesant įgytų teisių. Šių dviejų principų taikymo sritis skiriasi, nes teisėtų lūkesčių apsaugos principo kilmė skiriasi nuo tokių teisių įgijimo. Be to, skirtingai nuo apeliančių minėtame Sprendime *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją*, apeliantai šioje byloje grindė savo lūkesčius dėl kilimo karjeros laiptais tuo, kad jie laimėjo konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją, taigi situacija, kuri atsirado anksčiau nei įsigaliojo naujieji nuostatai. Pripažinus, kad teisės aktų leidėjas gali neatsižvelgti į tokius lūkesčius, reikėtų, kad jų neapima bendrasis teisėtų lūkesčių apsaugos principas.

⁹⁰ Šiuo atžvilgiu Taryba nurodo, kad apeliančių karjeros galimybės nėra pakankamai stabili situacija, kad ją būtų galima laikyti įgyta. Be to, ji primena, kad pagal minėtą Sprendimą *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* privatus asmenys negali remtis šiuo principu, siekdami ginčyti naujos nuostatos Bendrijos viešosios tarnybos srityje teisėtumą.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

⁹¹ Skundžiamo sprendimo 121 punkte Pirmosios instancijos teismas, remdamasis šio sprendimo 34 punkte primintais motyvais, nusprendė, kad apeliantai negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu ginčydami nuostatų normos teisėtumą.

⁹² Tokiame teisėtų lūkesčių apsaugos principo taikymo srities vertinime, kuris yra pakankamai motyvuotas, nėra teisės klaidos.

⁹³ Iš tikrųjų privatūs asmenys, siekdami užginčyti naujos teisės akto nuostatos taikymą, negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, ypač srityje, kurioje, kaip yra nagrinėjamoje byloje, teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją (1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-284/94, Rink. p. I-7309, 43 punktas ir minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 91 punktas).

⁹⁴ Iš to matyti, kad apeliančių argumentai, susiję su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, nėra pagrįsti.

c) Dėl apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

i) Šalių argumentai

⁹⁵ Apeliančių manymu, Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino vienodo požiūrio principą manydamas, jog netgi darant prielaidą, kad dėl ginčijamų sprendimų nukenčia jų karjera, palyginti su jų kolegų, kurie nelaimėjo vidaus konkurso dėl perkėlimo į kitą kategoriją, šis principas negalėjo būti pažeistas. Be to, Pirmosios instancijos teismas pripažino, nepakankamai motyvuodamas, kad skirtingos situacijos gali būti vertinamos vienodai. Taip pat jis klaidingai konstatavo, kad aptariamose pereinamojo laikotarpio taisyklės gali atitikti reikalavimus dėl šio principo laikymosi.

- ⁹⁶ Be to, kalbant apie D. Decoutere situaciją, Pirmosios instancijos teismas klaidingai atsisakė atsižvelgti į aplinkybę, kad konkrečiai pagal naujųjų nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalis jis buvo vertinamas skirtingai, palyginti su pareigūnais, kurie laimėjo tą patį konkursą ir kurių teisinė situacija buvo tokia pati kaip jo.
- ⁹⁷ Parlamentas ir Taryba mano, jog Pirmosios instancijos teismas teisingai pripažino, kad karjeros sistema buvo radikaliai pakeista naujaisiais nuostatais, bet kad joje numatyta pareigūnams, kurie buvo priskirti aukštesniam lygiui prieš įsigaliojant naujesiems nuostatoms, palankios nuostatos. Be to, Taryba pabrėžia, kad vien priskyrimas lygiui naujoje hierarchijos sistemoje nėra lemiamas sprendžiant, ar teisės aktų leidėjas atsižvelgė į tarp pareigūnų, kurie pagal ankstesnius nuostatus laimėjo konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją, ir tų, kurie nelaimėjo jokio konkurso, esančius skirtumus, susijusius su karjeros galimybėmis.
- ⁹⁸ Kalbant apie D. Decoutere situaciją, Parlamentas ir Taryba pabrėžia, kad aptariamų nuostatų aiškinimas, kurį pateikė Pirmosios instancijos teismas, buvo patvirtintas minėtu Sprendimu *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją*, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad dviemomis skirtingomis datomis įdarbinti pareigūnai negali būti laikomi esančiais tokioje pačioje teisinėje situacijoje.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁹⁹ Kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, Bendrijos viešosios tarnybos teisėje taikomas vienodo požiūrio principas pažeidžiamas, kai dvi asmenų kategorijos, kurių faktinė ir teisinė padėtis iš esmės nesiskiria, priimant į darbą vertinamos skirtingai ir toks skirtingas vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (žr. 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Martínez del Peral Cagigal prieš Komisiją*, C-459/98 P, Rink. p. I-135, 50 punktą ir minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 76 punktą).

- 100 Taip pat nustatyta, kad priimdamas Bendrijos viešajai tarnybai taikomas taisykles teisės aktų leidėjas turi laikytis bendro vienodo požiūrio principo (minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 78 punktas).
- 101 Be to, kaip teisingai nurodė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 142 punkte, pagal teismo praktiką taip pat matyti, kad vienodo požiūrio principas pažeidžiamas ir kai skirtingos situacijos vertinamos vienodai (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Lindorfer prieš Tarybą*, C-227/04 P, Rink. p. I-6767, 63 punktą).
- 102 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 145 punkte konstatavo, kad apeliantai, kurie laimėjo vidaus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją pagal ankstesnius nuostatus, nėra tokioje pačioje teisinėje ir faktinėje situacijoje kaip pareigūnai, kurie nelaimėjo tokio konkurso. Jis taip pat skundžiamo sprendimo 146 ir 147 punktuose nusprendė, kad pirmieji pagal nuostatų taisykles įgijo geresnes karjeros galimybes, palyginti su antraisiais, į kuriuos buvo atsižvelgta pereinamojo laikotarpio naujųjų nuostatų XIII priedo normose.
- 103 Priešingai nei tvirtina apeliantai, tokiam vertinime, kuris, kaip priminta šio sprendimo 37 punkte, yra pakankamai motyvuotas, nėra padaryta jokia teisės klaida.
- 104 Iš tiesų reikia konstatuoti, jog apeliantai tik tvirtina, kad nustatytoje aptariamoje pereinamojo laikotarpio tvarkoje nenumatyta nuostatų, konkrečiai susijusių su pareigūnų, kurie laimėjo konkursą pagal ankstesnius nuostatus, kategorija ir kad bet kuriuo atveju geresnės karjeros galimybės, kuriomis jie pasinaudotų pagal naujuosius nuostatus, nėra esminės ir užtikrintos.

- 105 Be to, tokiu argumentu negalima nustatyti, kad šie naujieji nuostatai šių pareigūnų atžvilgiu pažeidžia vienodo požiūrio principą. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 86 punkto, todėl, kad priimdamas naujuosius nuostatus Bendrijos teisės aktų leidėjas pakeitė visą iki tol galiojusią karjeros sistemą, negali būti reikalaujama, kad būtų numatyta sistema, visiškai identiška lygių hierarchijai pagal ankstesnius nuostatus, nepakenkiant jo turimai galimybei padaryti nuostatų pakeitimus. Šiame kontekste vien prieš nuostatų reformą ir po jos nustatytų hierarchijos lygių palyginimas nėra lemiamas vertinant naujų nuostatų atitiktį vienodo požiūrio principui.
- 106 Naujuosiuose nuostatuose, priešingai nei tvirtina apeliantai, diferencijuojama pareigūnų, pagal ankstesnius nuostatus priskirtų įvairiems karjeros hierarchijos lygiams, karjera ir laimėjusiems konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją užtikrinamos skirtingos karjeros galimybės nei pareigūnams, kurie nelaimėjo tokio paties konkurso. Konkrečiai pereinamojo laikotarpio tvarka, būtent nuostatų XIII priedo 10 straipsnio 1 ir 2 straipsniais įtvirtinant kilimo karjeros laiptais blokavimo ir paaugstinimo koeficiento, taikomo skirtingiems lygiams, taisyklės, užtikrinamos geresnės karjeros galimybės pareigūnams, kurie buvo priskirti aukštesniam lygiui pagal ankstesniųjų nuostatų tvarką, ir atitinkamai tiems, kurie buvo priskirti aukštesniam lygiui laimėjus konkursą dėl perkėlimo į kitą kategoriją.
- 107 Galiausiai dėl D. Decoutere Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 152–155 punktuose nurodė, kad šis apeliantas nėra tokioje pačioje teisinėje situacijoje kaip kiti pareigūnai, kurie laimėjo tokį patį konkursą kaip jis, bet buvo įdarbinti kaip pareigūnai pagal naujuosius nuostatus, o D. Decoutere buvo įdarbintas ir priskirtas naujam lygiui po šio konkurso pagal ankstesnius nuostatus. Taip nusprenddamas Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos ir pakankamai teisiškai motyvavo skundžiamą sprendimą.
- 108 Iš tiesų du pareigūnai, kurie buvo priskirti aukštesniam lygiui pagal įvairias nuostatų normas, jau dėl šios aplinkybės yra skirtingose situacijose (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją* 79 ir 80 punktus).

- 109 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, jog apeliantai negali pagrįstai tvirtinti, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai atmetė prieštaravimą dėl naujųjų nuostatų XIII priedo 2 ir 8 straipsnių teisėtumo ir kad sprendimas nėra pakankamai motyvuotas.

3. Dėl prašymo atlyginti žalą atmetimo

- 110 Tiek, kiek apeliantai remiasi savo argumentais dėl skundžiamo sprendimo dalies, susijusios su šiuo prieštaravimu dėl teisėtumo, siekdami taip pat užginčyti skundžiamo sprendimo 177–180 punktus dėl prašymo atlyginti žalą, šį pagrindinio apeliacinio skundo pagrindą taip pat reikia laikyti nepagrįstu.
- 111 Kadangi nė vienas iš apeliančių pateiktų apeliacinio skundo pagrindų nėra pagrįstas, reikia atmesti pagrindinį apeliacinį skundą.

VII — Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 112 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąją pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 113 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau, remiantis minėto reglamento 69 straipsnio 3 dalimi, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama,

arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Teisingumo Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Kadangi apeliantai ir Parlamentas iš dalies bylą pralaimėjo, jie padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

- ¹¹⁴ Remiantis Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalimi, taip pat taikoma pagal to paties reglamento 118 straipsnį, į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo išlaidas. Todėl Taryba turi padengti savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti pagrindinį apeliacinį skundą.**
- 2. Atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą.**
- 3. P. Angé Serrano, J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau ir F. J. Solana Ramos, Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.